

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk
42331968 (John Udo Ukpo)
42331969 (Inga Axelsen)

Til Folketinget,
Udvalget for Udlændinge og Integration

17. februar 2011

Til Folketinget, Udvalget for Udlændinge og Integration!

Da SOS mod Racisme sendte mailen af 9.2.2011 (Alm. del, Bilag 86:

<http://www.ft.dk/samling/20101/almDEL/uuI/bilag/86/956788.pdf>) til nogle af UUI's medlemmer, vidste vi ikke, den ville blive taget op i UUI med et spørgsmål til Integrationsministeren. Vi vil derfor *præcisere, korrigere og dokumentere* nogle af påstandene i mailen, og bede om, at denne henvendelse også bliver videregivet til Integrationsministeren sammen med Bilag 86, m.h.p. en uddybende besvarelse af Astrid Krag's spørgsmål 215, Alm. del: "Ministeren bedes kommentere henvendelse fra SOS mod racisme af 9. februar 2010 "Hvor længe vil Danmark endnu refoulere folk til tortur og fængsel - imod de internationale konventioner?", jf. UUI alm. del - bilag 86."

Vedrørende Annas, som blev tvangsudsendt til Syrien d. 8.2. 2011, tortureret og returneret d. 9.2.2011:

Den 28-årige syriske kurder, Annas, blev slået med et lang stang formentlig af den syriske sikkerhedstjeneste i lufthavnen i Damaskus, fordi han i forbindelse med sultestrejken blandt syriske kurdere i Danmark havde optrådt på TV. Efter det for os oplyste sad de tre danske politibetjente, der ledsagede ham, ikke langt fra ham i et andet rum sammen med syriske betjente, mens Annas blev slået. Syrien ønskede ikke at modtage ham, og han rejste tilbage med de danske betjente. Her er links til billeder af Annas' ryg med mærker efter tortur:

<http://www.arnehansen.net/110209Annas-torturerede-ryg1.jpg>

<http://www.arnehansen.net/110209Annas-torturerede-ryg-2.jpg>

Ansvar

Når Danmark bruger politiledsaget tvangsudsendelse, sker det for at Danmark forsøger at sikre sig at undgå at asylansøgerne ender i et land, der tilbagesender dem til Danmark. Når dansk politi ankommer til udlandet med en afvist asylansøger har de ingen autoritet til at forhindre tortur, fængsling, forsvinding eller drab. Så meget desto større er ansvaret hos de danske myndigheder for ikke at refoulere mennesker til lande, hvor de er i risiko for at blive udsat for tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller forfølgelse.

Når der er tre instanser involveret: Integrationsministeren, Rigspolitichefen og Flygtningenævnet, vil hver enkelt af disse ofte spille ansvaret over til en af de andre instanser, når Danmark som her overtræder konventionerne. Det er useriøst, når regeringen lægger ansvaret over på Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet er jo hverken et uvildigt organ eller en domstol; og dets ene trediepart udgøres af en medarbejder udpeget af Integrationsministeriet. Ofte en højt placeret medarbejder, fx en kontorchef, så at Integrationsministerens indflydelse kan sikres. Under alle omstændigheder, må det være Integrationsministeren, der har det endelige ansvar, når afviste asylansøgere tvangsudsendes til tortur.

I vores tidligere korrespondance med Hans ten Feld, som er leder af UNHCR's kontor i Stockholm chef for UNHCR for Norden og de baltiske lande, skriver han (i en sag om tilbagesendelse af et torturoffer til Irak): *"The ultimate responsibility lies however with the Danish government as a signatory of the 1951 Refugee Convention and other relevant international law."*, og er således enig med os i, at regeringen har det endelige ansvar.

Korrektion, præcisering og dokumentation for afsnittet i SOS mod Racismes mail af 9. februar :

Der stod:

"Danmark har i år foretaget tvangsudsendelser til Irak, Iran, Syrien og DR Congo, som er i strid med international ret."

Mange af tvangstilbagesendelserne til Iran, Syrien og DR Congo fandt sted i efteråret 2010, og til Grækenland og Irak også i 2009, så der skulle have stået: *"Danmark har i løbet af de seneste år foretaget tvangsudsendelser til Irak, Iran, Syrien og DR Congo, som er i strid med international ret."*

Vedr. Irak: Danmark indgik d. 13.5.2009 en tilbagesendelsesaftale med Irak (MOU), som Irak hævder kun omfatter frivillig tilbagesendelse, og som formentlig ikke er retsgyldig, idet en vigtig del af indholdet i Bilag 1, blev ophævet af Integrationsministeren d. 14. maj. Oppositionen fik først bilaget tilsendt forud for et samråd herom d. 17.9.2009.

Siden da har Danmark tvangstilbagesendt adskillige irakiske flygtninge, trods advarsler og dokumentation fra UNHCR om udstrakt brug af fængsling og brug af tortur i irakiske fængsler, og trods det, at UNHCR siden 2007 har ment, at irakere fra det centrale og sydlige Irak bør tildeles asyl eller beskyttelsesophold. Amnesty International har i 2010 udsendt en opfordring om at undlade at tilbagesende irakere til provinser i disse regioner, og har samtidig gjort opmærksom på, at sikkerhedssituationen mange steder er forværret efter at de amerikanske tropper er trukket ud.

Danmark udsendte 2.9.2009 et tidligere torturoffer, den 47-årige Abdeljabbar Al-Ruhwali til Irak, hvor han blev fængslet ved ankomsten, han blev siden løsladt, men er atter eftersøgt i Irak af myndighederne. Abdeljabbar var kort før tvangsudsendelsen overført til isolationscelle i Vestre Fængsel, og i Ellebæk, på trods af, at han var torturoffer. Danmark er i sagen om Abdeljabbar indklaget for FN's komité mod tortur, CAT, m.h.p. at han bør bringes tilbage til Danmark, til hans sag er færdigbehandlet:

http://www.uk.rct.dk/sitecore/shell/Controls/Rich%20Text%20Editor/~/_media/Files/PDF%20files/CAT_complaint1009%20pdf.ashx

Samme dag blev i alt 22 irakere tvangsudsendt fra Danmark, heraf blev de fem (inkl. Abdeljabbar) arresteret ved ankomsten til lufthavnen i Bagdad. Abdeljabbar gik siden under jorden, og der er udstedt arrestordre mod ham, han må stadig leve under jorden i Irak.

D. 4.11.2009 tvangsudsendte Danmark 15 irakere til Irak, heraf hævdede 3 at være blevet truet af en irakisk delegation, under afhøringer i Ellebæk. Delegationens identitet var hemmelig, mindst et medlem af delegationen var til stede ved ankomsten til Bagdad. For Mohammed Salah Husseins vedkommende var det truende udsagn: *"Når du kommer til Bagdad, skal jeg nok opdrage på dig"* blevet bekræftet af en af Rigspolitiets tolke. Vi kender ikke hans skæbne i Irak, Politikens Irakcenter har ikke kunnet finde ham, siden han ankom til Irak, han kan være i fængsel, eller død, eller gået under jorden, eller flygtet.

Vedr. Iran: En 52-årig iransk kvinde blev tvangsudvist til Iran på et iransk fly, d.16.8. 2010. Tre uger før havde man forsøgt at tvangsudsende hende, men det pågældende luftfartsselskab ville ikke flyve med hende. Kvinden havde deltaget i oprøret mod styret i forbindelse med valget 2 år tidligere, og var derfor flygtet til Danmark, men fik ikke asyl. Vi kender ikke til hendes videre skæbne i Iran, men frygter, at hun er i fængsel, tortur anvendes meget i Iran.

Vedr. Syrien: Den 20-årige syriske kurder Adnan Ibrahim blev tvangstilbagesendt til Syrien d. 23.9. 2010. Her blev han straks anholdt og overført til et amtsfængsel i Hakake, og frygtes at have været - og bliver måske nu – udsat for tortur.

Den syriske kurder Abed Mohamed Atto blev tvangstilbagesendt d. 15.11.2010 og tilbageholdt i lufthavnen i Damaskus tre dage, efterfølgende udleveret til sikkerhedstjenesten og derefter fængslet. Trods talrige forsøg fra forskellige side, har det ikke været muligt at få kontakt med de to ovennævnte, som må betragtes som forsvundne, - formentlig er de stadig fængslet.

Vedr. DR Congo: Den 34-årige congolesiske flygtning, Pierre Rutakaza Nyotas blev tvangsudsendt til DR Congo d. 7.12.2010. Efter at hendes forældre var blevet bortført og forsvundet p.g.a. deres politiske tilhørsforhold, flygtede hun fra DR Congo til Uganda i 2004, blev dér af FN anerkendt som flygtning, men

Uganda ville ikke give hende opholdstilladelse, hvorfor hun for 1½ år siden flygtede videre til Danmark, hvor hun havde en god ven, som var meget syg. Flygtningenævnet havde modtaget supplerende materiale om forholdene i det område af DR Congo, hun kom fra, men havde ikke genoptaget sagen før udsendelsen.

Den congolesiske flygtning Lunanga Bariga Yaya blev den 16.12.2010 sat på et fly og tvangstilbagesendt til DR Congo fra Danmark, skønt han havde været leder af partiet PPIC (Parti du Peuple Illetres Congolais) og været eftersøgt af de congolesiske myndigheder. Alligevel valgte Flygtningenævnet at se bort fra de modtagne dokumenter og sætte udvisningen i bero. Lunanga Bagira Yaya blev ved ankomsten til Kinshasa lufthavn anholdt og anbragt i et specialfængsel.

Korrektion og bemærkninger vedr. tvangsudsendelser til Grækenland:

I mailen af 9. februar 2011 stod der:

"Danmark tvangsudviser endvidere til Grækenland, som ikke kan betragtes som et sikkert tredjeland. Her er asylsystemet brudt sammen, og asylsøgere risikerer tilbagesendelse til deres oprindelsesland trods risiko for forfølgelse og tortur."

Dette må vi korrigere med stor glæde: Ifølge Integrationsministeren har Danmark nu standset tvangsudsendelserne til Grækenland, og vil ifølge begynde at realitetsbehandle asylansøgninger fra asylansøgere indrejst gennem Grækenland.

Samtidig vil vi gøre opmærksom på, at mange asylansøgere i de seneste år ulovligt er blevet tvangstilbagesendt til Grækenland, på trods af talrige advarsler fra UNHCR.

Menneskeretsdomstolens dom mod Belgien gør det klart, at de danske tilbagesendelser var ulovlige.

En af de tilbagesendte familier var en afghansk mor med fire børn, familien var flygtet fra Taleban. Faderen var gået under jorden i Danmark, og moderen havde tørste- og sultestrejket ved at sy sin mund sammen. Sent i forløbet fortrød hun forsøget på selvmord, blev indlagt til rehydrering på et sygehus og tvangsudsendt morgenen efter, d. 1.4.2009. Mor og børn blev fængslet ved ankomsten til Grækenland, løsladt til gaden uden lægehjælp d. 6.4., her var den ældste pige ophørt med at tale. Så vidt vi har hørt er mor og børn stadig i Grækenland.

Ofrene bør således kontaktes m.h.p. at få tilbud om at komme tilbage til Danmark og få opholdstilladelse her på den danske stats regning, hvis de ønsker det, samt få tildelt erstatning for de skader og den tort, som den ulovlige tilbagesendelse har påført dem.

En af de syrisk-kurdiske asylansøgere nåede ikke at få gavn af ophøret med tvangstilbagesendelser til Grækenland. Det var den 26-årige Ramazan Hajji, som begik selvmord i Auderød Asylcenter d. 12.12.2010. Han var indrejst via Grækenland, og var ifølge en anden beboer i Auderød dér blevet tævet af politiet under afhøringer, hvilket gjorde, at han havde svær, kronisk hovedpine. Han frygtede tilbagesendelse til Grækenland, og tilbagesendelse til Syrien via Grækenland.

Anbefaling:

SOS mod Racisme vil opfordre Danmark til at ophøre med at overtræde de internationale konventioner gennem tvangsudsendelser til de nævnte lande, og opfordre til, at man i stedet tildeler asylansøgere fra disse lande asyl eller beskyttelsesophold i Danmark. Kort sagt: Danmark bør respektere at asylansøgere er mennesker ligesom vi, og at asylansøgere har uomstuelige menneskerettigheder, der skal respekteres.

Venlig hilsen,

Anne Nielsen,

Formand for SOS mod Racisme